

EDITORIAL

Tot abans que valencians

Toca felicitar als asturians: el **AVE Madrid-Oviedo** ja es una realitat. ¡Enhorabona!

Si en **França** tenien al rei Sol, en **Espanya** tenim al rei Estrella; per lo manco, això pareix el mapa si nos centrem en les línies de AVE. El nostre rei, **Felip V bis**, pot desplaçar-se a les "provincies" des del seu **Palacio de la Zarzuela** en tota comoditat i rapidesa. Abundant en les cites famoses, si abans tots els camins conduïen a **Roma**, ara, totes les vies conduïen a **Madrid**.

I mentres els asturians ho celebren, als empresaris valencians (i no valencians) els toca rascar-se la bojaca per a promoure el **corredor mediterraneu**, una via que en un país normal hauria segut prioritaria perquè supondria un benefici per a tots, però que està paralitzada sense dia.

No es estrany que el país no rode be, que no avancem sino que nos estaquem en els mateixos problemes durant dècades, perquè per a circular fa falta una roda, i una roda no se fa només en els radis, necessita també un cercol, el qual, per més que mirem el mapa, no el trobarem. L'Espanya radial ho es tant de forma metafòrica com real.

L'esperança de molts valencians que fugien d'este centralisme se concentrà en el vot a **Compromís**, que venia a resoldre este i tots els altres problemes generats des de Madrid, començant pel tema central de la seua campanya electoral: l'infrafinançació. ¿Quantes d'estes reivindicacions han fet realitat? Resposta ràpida: cap. Resposta més detallada: damunt hem empiorat per la seua culpa, encara que només siga perquè un "error" del seu representant, **Baldovi**, impedi que tingam ya el **Dret Civil** valencià aprovat.

Mentres els altres representants de partits "perifèrics" han venut car el seu vot, els "compromesos" l'han regalat "per a que no governe la dreta". Però no passa res, els valencians seguiran votant-los perquè lo de ser valencians i defensar els nostres interessos resulta poc elegant. I aixina nos va. **Primer d'esquerres que valencians**.

Per l'altre costat la cosa no està millor. Costa un món mobilisar a la gent per a que acodisca a un acte en defensa del Dret Civil o qualsevol altra reivindicació pròpia, però acodixen en massa per a clamar contra la **Llei d'Amnistia** i l'independentisme català.

El passat 13 de novembre, la **Real Academia de Cultura Valenciana**, **Lo Rat Penat**,

l'**Ateneu Mercantil**, la **Real Societat Valenciana d'Agricultura** i **Societat Civil Valenciana** publicaren un manifest (llegible en <https://www.culturavalenciana.es/entitats-centenaries-del-valencianisme-es-posicionen-en-contra-del-lamnistia/>) en contra del pacte entre **PSOE** i **Junts** i denunciant la vulneració constitucional i l'atac a l'independència judicial que constitueixen les diverses cessions a **Catalunya**.

Tot molt ajustat a rao, però no podem sino preguntar-nos, ¿per què està escrit en castellà? Si la RACV es l'entitat de referència per lo que a la **llengua valenciana** se referix i **Lo Rat Penat** es la centenaria institució dedicada al seu conreu, ¿per què redacten un manifest escrit exclusivament en castellà, o per què el firmen sense primer traduir-lo?

Però, a més, com a entitats valencianes que són –i no necessàriament per ser, per lo manco alguna d'elles, valencianista–, ¿còmo es que en cap moment del manifest se nota eixa visió valenciana del problema? Eix escrit podria

perfectament haver-lo redactat i firmat un col·lectiu d'**Extremadura** o de **Cantàbria**, per posar algun exemple, sense canviar una coma. I ausades que tenien arguments per a, des de **València**, denunciar el cinisme dels independentistes catalans, que reclamen un respecte i un dret a decidir que als valencians nos neguen en tota la força de la seua anima imperialista.

En fi, **primer espanyols i al final, molt al final, valencians**.

Per a buscar algun aspecte bo en tot est embolic, fem notar que el restant d'Espanya ya pot entendre l'**impotència** que se sent quan des del poder polític se conculquen els més bàsics principis de la convivència. Els valencians que nos sentim orgullosos de ser-ho, i que detestem la manipulació de la societat des del poder, sabem ben bé lo que es patir estes artimanyes consistents en retorcer la lletra per a acabar fent lo contrari de lo que dicten les lleis.

Si l'**Estatut d'Autonomia** valencià diu que, junt al castellà, en València es oficial el "idioma valencià", els polítics, en les seues infames maniobres, acaben creant una **AVLI** que impon el català en tots els àmbits i nivells. I no podem fer res per a evitar-ho.

Si, el restant dels espanyols, que venen rient-li les gràcies als catalans i secundant-los en els seus atacs a la cultura i l'identitat valencianes, ara ya coneixen a què sap eixa medicina.

LA CITA

¡niqua es la llei que a tots igual no es.

Fernando de Rojas

*El Rogle els desija
un Bon Nadal
i un molt feliç 2024*

SUMARI

- 1 EDITORIAL: **TOT ABANS QUE VALENCIANS**
- 2 OPINIO: **UNA ORTOGRAFIA MITICA**
- 3 OPINIO: **UNA ORTOGRAFIA MITICA (Continuació)**
- 4 LLISTAT: **ACTIVITATS CULTURALS**
- PASATEMPS
- NADALENCA: **CANÇO DE NADAL**
- CALENDARI INTERASSOCIATIU 2024

ACLARIMENT

Esta publicació està redactada en les Normes d'El Puig. Encara que es una obra col·lectiva,

l'encarregat de la redacció final de cada article te llibertat per a fer-ho en la normativa d'accentuació de la seua preferència. Este tema es motiu de debat, però no de divisió, entre nosatres.

Una ortografia mitica

Si repetim mil voltes que un elefant vola tinguen per segur que hi ha un percentage de la poblacio, dels receptors, que s'ho creura, inclús hi haura qui afirme que n'ha vist, no una sino varies voltes. Sent realistes, hem de reconeixer que els elefants mai han volat ni volaran, excepte en la fantasia d'uns dibuixos animats.

Les dos cares de la moneda

La mitificacio es un proces sociocognitiu construït per la repeticio d'un determinat significat d'un fet, d'un objecte, d'una situacio, d'unes relacions... i requereix necessariament d'un-s actor-s i d'un poder real o simbolic per a difondre el mit. En trobem de totes les classes i en totes les cultures, n'hi ha uns mes generals que uns atres, pero tots compartixen algunes característiques essencials.

Be siga en l'accepcio ritual-antropologica, be siga en la simbolica, be en la semiotica, el mit te com a objectiu transformar lo cultural en natural, hi ha una naturalisacio. I aço implica un proces cognitiu de clausura i desinformacio que no es atre que un conjunt d'estrategies textuales per mig de les quals s'orienta al receptor a una unica interpretacio narrativa del fet. Eixemples en tenim a patades: l'immigracio i la delinqüència, la patologia de l'homosexualitat, el feminisme com a negacio dels drets dels homens, l'autoregulacio natural dels mercats, l'avort i l'eutanasia com a atentats contra la vida, les politiques d'igualtat que discriminen als homens, la defensa de la llengua valenciana vinculada a l'irracionalitat...

El mit implica dos operacions cognitives complementaries basiques, te dos cares, com una moneda. Per una banda, maximitza les virtuts i per una atra, minimitza els defectes, en est embelliment inclús pot aplegar a ocultar-los o eliminar-los. Es dir, sempre oferix la cara amable, de lo qual s'encarreguen els constructors i difusors.

Les «Bases per a la unificació de l'ortografia valenciana de 1932»

U d'estos processos de naturalisacio i mitificacio el trobem ben proxim a nosatres en les denominades Normes de Castello o Normes del 32. L'objectiu aparent era acabar en l'anarquia escrita d'autors, d'institucions i de publicacions valencianes, si be no hem d'oblidar que les divergencies, en part, estaven protagonitzades per alguns o molts dels que les subscriueren que, en son moment, es negaren a acceptar les propostes de Fullana de 1915 (per a qüestions particulars o generals: Pérez 1982; Guinot 1983, 1997; Fontelles 1984, 2020: 290-293; Vila 1995: 37-46; Climent 2007; Martínez 2016; Moreno 2005, 2017: 63-72; López 2017: 159-166; Gimeno 2019: 146-155; Masia 2021: 135-147).

Constatem alguns fets:

1. En el preambul del document –que no menciona el català– trobem, per a mi, un element superordinat que emmarca l'objectiu final del text: mai s'aplica l'adjectiu corresponent a la llengua –valenciana– que, pretesament, s'anava a regular. Ni es normal ni es lògic, pero si manipulador. La falta d'adscripcio al gentilic podria haver-se resolt pel context (aixina es en la comunicacio), pero precisament el 'context' (les discrepancies identitaries) era lo que no estava clar i s'estava amagant.

2. Els organitzadors apelaven al patriotisme (no sabem quin), pero obviaren les referencies al tutelaje de Pompeu Fabra i coneixien que l'acort era un pas previ per a l'hipotetica integracio en la catalanitat. En este sentit, son fundants i constitutives de la 'catalanitat' dels valencians.

3. Es diu expressament que son un "acord transaccional", provisional i imperfecte, i que es deixava a generacions futures la millora. Provablement per estes prevencions i per les que

alguns explicitaren en el document (Lo Rat Penat i Lluís Fullana) es conegut la firma d'algun d'ells.

4. Son una copia defectuosa de les normes de l'Institut d'Estudis Catalans de 1913 –i aixina ho han reconegut els que no tenen patologies visuals ni cognitives–, motiu pel qual no hi ha documentacio ni estudis previs ni fonamentacio llingüística. La reedicio feta per l'Ajuntament de Valencia (1933) inclou modificacions i noves regles, sense ninguna classe d'acort conegut ni justificacio.

5. La redaccio no es per a voltejar les campanes: hi ha errors i ambigüetats en les normes i en la descripcio d'alguns sons, ¿ningu ho va vore? Alguns problemes o inconcrecions es repetiran en obres posteriors (p. e. el vocabulari de Carles Salvador, 1933). Per supost, hi ha una inadequacio a la realitat actual de la llengua valenciana i a la tradicio escrituristica propia.

La sacralisacio que ha realitat el paradigma catalanista no es tant per l'aspecte tecnic de la proposta com pel camí que obren i l'extensio que se'ls donà a pesar de ser purament ortografiques.

6. Casi ningun dels firmants tenia estudis de llingüística o de filologia (¿irrelevant?), un motiu mes que suficient que justifica els punts 4 i 5. El nivell de projeccio publica era restringit en prou d'ells. N'hi havia tambe que no tenien obra publicada en valencià en aquella data de 1932.

7. No hi hague un acte formal de rubrica del document (21-12-1932). L'orde d'aparicio dels signants tampoc fon el real (primer apareix Fullana quan provablement fon l'ultim o dels darrers).

8. Es una circumstancia social de poca importancia que es 'firmaren' en Castello, provablement perque hi havia mes 'facilitats' alli, tant de la Societat Castellonenca de Cultura com

que alguns dels copiadors estaven vinculats a l'entitat.

9. Les discrepancies es produiren immediatament. Fullana reedità en 1933 sa ortografia de 1932 (que diferia en alguns aspectes del document que havia subscrit un any abans i tambe de la gramatica de 1915). Hi hague dissidents, uns coneguts com Josep Maria Bayarri i la seua colla i uns atres poc publicitats o silenciats. La corrent dominant durant uns decenis fon la seguidora de l'IEC fins als 70, quan alguns escriptors començaren a virar i a fugir de la catalanisacio.

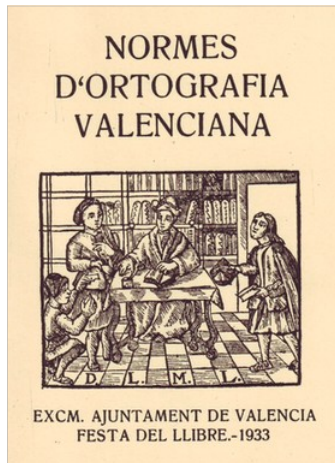
10. En resum, l'actual elefant de les N32 era originalment un ratoli. Els dos son mamífers.

11. En contraposicio, les Normes d'El Puig, en sintesis, son millors tecnicament, son propies en les derivades d'autoestima i creadores d'identitat i, per ultim, entronquen millor en la tradicio escrituristica valenciana.

Una declaracio singular en la galaxia

Emmarcat en la mitificacio hi ha una extravagancia propia i singular, perque desconec que n'hi haja algun precedent: la declaracio oficial de les Normes de Castello com be cultural immaterial, a proposta de la Conselleria d'Educacio (Decret 189/2016, de 16 de desembre, del Consell). La dirigia el membre de Compromís Vicent Marzá. Com a comparanca, tal reconeixement no s'ha fet ni en les normes originals, les de l'IEC.

L'exposicio de motius fa un relat commovedor: la llengua es la manifestacio d'un poble i els valencians som depositaris d'una herencia secular que s'enriqueix per l'us i per la fidelitat dels parlants: "Aquest és l'esperit que va moure les entitats i personalitats més representatives del món cultural valencià de començament del segle XX a bastir un acord amb l'objectiu d'establir unes bases per a la unificacio ortografica del valencià".

PORTADA DE LA PUBLICACIO DE LES "NORMES DE CASTELLO" PER L'AJUNTAMENT DE VALENCIA, 1933

Continúa en la pagina 3.

Una ortografia mitica

Ve de la pagina 2.

I aci, abans i en acabant de la data del 21 de desembre de 1932: “escriptors, ensenyants, gramàtics, erudits, empresaris i representants polítics, juntament amb diverses institucions i associacions cíviques, van posar en marxa un procés en el qual se sumaren diferents voluntats i sensibilitats culturals i ideològiques en la consecució d’un acord lingüístic històric”. Aparentment hi ha una movilsació massiva, pero la realitat fon mes prosaica que l’epica narrada, intel·lectualment i numericament.

Cert es que “Més enllà de la dimensió estrictament lingüística i filològica, les Normes de Castelló han desenvolupat amb el temps un valor històric i sociolingüístic [...] estan reconegudes com una base històrica oficial dels criteris de normativització de la llengua dels valencians, de la seua unitat amb els parlars dels territoris germans, i de la riquesa i la dignitat de les seues característiques lingüístiques pròpies”. Els valors historic i sociolingüístic son artificials, no naturals.

¿Quin patrimoni salvaguarda la declaracio? Tal com s’especifica en l’anex: “Es tracta d’un esborrany mecanografiat [de huit pàgines] de les normes fet per Lluís Revest Corzo, que va enviar Joaquim Reig Rodríguez. Tot i que no es tracta de la redaccio definitiva de les normes, que és la que apareixeria amb posterioritat en les diverses publicacions [...], aquest mecanoscrit té un alt valor simbòlic pel fet que és l’únic document que es conserva que conté part de les signatures d’adhesió de les personalitats i entitats que van subscriure l’acord ortogràfic”.

¿Cóm es salvaguarda? L’article 3 establix l’actuacio concreta: “Realitzar tasques d’identificació, descripció, investigació, estudi i documentació amb criteris científics”. Si, sobre tot científics.

El text es una lloa als valors socials i cívics associats a la normativa com a element consubstancial de l’identitat: “La vigència del patrimoni normatiu de la llengua està lligada indissolement a la seua pervivència” (preambul). Açò enllaça en l’Academia Valenciana de la Llengua que “parteix de la tradició lexicogràfica, literària i la realitat lingüística genuïna valenciana, així com la normativització consolidada a partir de les denominades Normes de Castelló”. Observem el proces natural de canvi, del ‘borrador’ de les firmes es passa a la ‘redaccio definitiva’ i d’esta a la ‘normativisacio consolidada’, ocultant que excepte unes dècades (1940-1970) no hi hague tal cosa (tant a primeries com a partir dels 70 foren qüestionades).

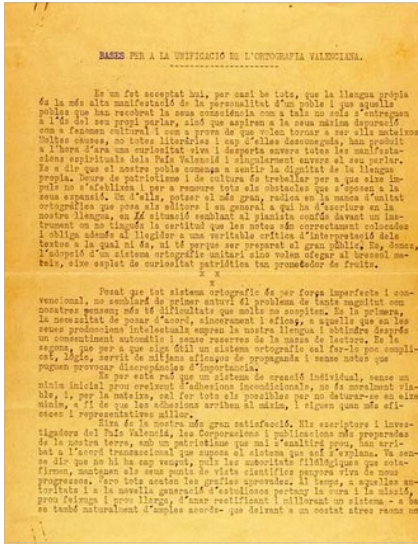
El recurs a la memoria historica

Insistir en estes qüestions pot pareixer extemporeu perquè es bellugar el passat sense ninguna conseqüència practica. Es una possibilitat. Pero donat que la memoria popular o colectiva es una construccio cultural d’uns temps preterits idealisats i acomodats a una interpretacio grupal o nacional, esta activitat de remoure i recordar servix per a evitar la consolidacio del solage.

No sempre, pero de forma majoritaria, aquells que s’oponen als exercicis de memoria historica son els que estan d’acort en la narracio contada pels guanyadors o son els que l’han escrita perquè han pogut... Com a protagonistes tenim el dret a dir la nostra versio i les noves generacions tenen

tambe el dret de coneixer una atra cara de la ‘veritat historica’, desdibuixada o ocultada, com a minim.

Antoni Fontelles

PRIMERA PLANA DE LES BASES ORIGINALS

REFERENCIES BIBLIOGRAFQUES

CLIMENT, Josep Daniel (2007), *Les Normes de Castelló. L’interés per la llengua dels valencians al segle XX*, Valencia, Acadèmia Valenciana de la Llengua.

FONTELLES, Antoni (1984), «La mitificacio i les Normes del 32» (article publicat en el programa de festes de Sant Vicent del Raspeig, abril de 1984).

— (2020), *El genuïnisme i l’autodid. Ideologia en el conflicte idiomàtic valencià*, Castello de la Plana, Mosseguello.

GIMENO, Manuel (2019), *Valencia: llengua i patria. Veritats historics del conflicte identitari*, Castello de la Plana, Mosseguello.

GUINOT, Josep Maria (1983), *Les normes «del 32» i l’unitat de la llengua*, Valencia, Lo Rat Penat.

— (1997), *Les bases ortogràfiques del 32 (o les de Castello) i les d’El Puig (o les de la R. A. de C. V.) comparades*, Valencia, Lo Rat Penat.

LÓPEZ, Voro (2017), *Sense pèls en la llengua. El llibre roig de la llengua valenciana*, Valencia, Foment de les Lletres Valencianes-L’Oronella.

MARTÍNEZ, Juli (ed.) (2016), *El valor de les Normes de Castello*, Alacant, Universitat d’Alacant.

MASIA, Jesu (2021), *El conflicte identitari. Del valencianisme de preguerra fins a la comunitat catalànica*, Valencia, Institut d’Estudis Valencians.

MORENO, Juli (2005, revisat 2013), *Les bases ortogràfiques del 32 o Normes de Castello. ¿Una codificacio ortogràfica valenciana o un parany al servici de l’imperialisme català?*, en http://www.rogleconstantillombart.com/DOCUMENTS/MONOGRÀFICS/Les%20Bases%20Ortogràfiques%20del%2032_Juli%20Moreno.pdf

— (2017), *Ortografies valencianes, de Josep Nebot a les Normes d’El Puig*, Castello de la Plana, Mosseguello.

PÉREZ, Francesc (1982), *Les Normes de Castelló*, Valencia, Eliseu Climent.

VILA, Alfons (1995), *Normes d’ortografia valenciana (Aportacio al seu estudi historic)*, Valencia, Lo Rat Penat.

ACTIVITATS CULTURALS DECEMBRE DE 2023

Trobarà mes informacio dirigit-se a les respectives associacions:

EI Piló (Associacio Cultural El Piló)
C/ Dr. Moliner, 10-B. 46100 Burjassot. Tel: 963634275
elpilo@telefonica.net

GAV (Grup d’Accio Valencianista)
C/ Julià Peña, 3. 46018 Valencia C.
www.gav-valencianistes.com

INEV (Institut d’Estudis Valencians)
www.inev.org // info@inev.org

Rogle
rogleconstantillombart@gmail.com

Convocats els premis d’El Piló.

- Premi FEDERIC FEASES de novela
- Premi JOSEP MELIÀ de poesia
- Premi JOAN COSTA d’ensai (En col·laboracio en Convencio Valencianista.)

Determini d’entrega d’obres: fins al 31 de març de 2024.

+Info: **EI Piló**

Convocats els premis de l’Institut d’Estudis Valencians.

- Premi LLUÍS ALCANYIS d’investigacio
- Premi MANUELA SOLÍS CLARÀS de creacio

Determini d’entrega d’obres: del 31 giner al 15 març de 2024.

+Info: **INEV**

14 Dec (dijous) 19:30h. Museu de la Ciutat. Pça. Arquebisbe, 3 (Acces pel carrer de la Llimera). Valencia C.

PRESENTACIO DE LLIBRES

• **Juli Moreno**: *Orgull del nostre poble, mare i sol de Valencia*.

• *La Veu del Rogle IV*

+Info: **Rogle**

27 i 28 Dec (dimecres i dijous) Seu del GAV.

FIRA DE NADAL DEL LLIBRE VALENCIÀ

Organisa: GAV i INEV

+Info: **GAV i INEV**

PASSATEMPS

M.S.S.

Resol l'acrostic del costat a partir de les definicions.

La solució a peu de pagina.

1. Que obediix sense opondre resistència.
  2. Conducte subterraneu per a on discorren les aigües residuals o de pluja.
  3. Anís dolç aromatitzat en herbes de la Serra de Mariola.
  4. Molt rigoros en el seguiment d'unes normes, rígit, inflexible, que no admet excepcions.
  5. Enranyes de l'animal, especialment els pulmons.
  6. En diferents religions, lloc a on van els condemnats pels seus pecats despuix de morir. Castic etern.
  7. Colp pegat al cap en la palma de la ma.
  8. Arca o caixa gran de fusta o d'un altre material, en una tapadora, generalment convexa, que s'utilisa per a guardar roba o alguna altra cosa.
  9. Esforç gran.
  10. En botànica, s'aplica a les plantes carnosas o suculentas.
- PARAULES VERTICALS
1. Desfer o desfer-se fil a fil un teixit.
  2. Fer puntades en la vora d'un teixit tallat per a que no se desfaça.

		1.		2.					
1.									M
2.	N								
3.				R					
4.								C	
5.								X	
6.								R	
7.				B					
8.				Ü					
9.				C					
10.								S	

NADALENCA

J.M.M.

Canço de Nadal

Pastorets i pastoretes
feu-me llenya, que tinc fret;
pastorets i pastoretes
feu-me llenya, que tinc fret;
no me la feu d'argilagues
feu-me-la de romeret.

*Entrad, entrad, pastores
entrad, entrad zagalas también
y en el Portal de Belén
al Niño Dios adorad.*

Pastoreta, ¿que li portes
al Jesus que està en la cova?
yo li porte peladilles
i un pastij de mija arrova.

(Popular de L'Alqueria
de la Comtesa)
Cançoner musical de la
provincia de Valencia

ADORACIO DELS PASTORS, DE GIOVANNI BIZELLI, 1586. REAL COLEGE SEMINARI DEL CORPUS CHRISTI, VALENCIA CIUTAT

CALENDARI INTERASSOCIATIU 2024

El **Rogle Constanti Llobart**, col·labora un any més en **Convenció Valencianista** en la publicació d'un calendari que arreplega referències a la cultura, les tradicions, la societat i l'història valenciana, recordant també personatges il·lustres que s'han destacat per les seues aportacions o per les seues intervencions en moments decisius de la nostra història.

Acompanyant al calendari, uns breus textos donen notícia del fet destacat. En ocasions, un codi QR enllaça en una explicació més extensa de la web. Unes il·lustracions al·lusives completen el disseny del calendari.

JULIOL							2024
01	02	03	04	05	06	07	
08	09	10	11	12	13	14	
15	16	17	18	19	20	21	
22	23	24	25	26	27	28	
29	30	31	01	02	03	04	

Pot fer-se en ell per un donatiu de 5 euros; per ad això, pot dirigir-se a qualsevol de les associacions que col·laboren (ademes del Rogle i Convenció) **El Piló, Roc Chabàs-La Marina, Colectiu Lluís Fullana, Lletres de Batalla, Grup d'Acció Valencianista, Institut d'Estudis Valencians i Associació Cultural de les Comarques de l'Antic Regne de Valencia.**

GLOSSARI (paraula/ sinonims: definició)
Argilagues Planta de vora un metro d'altaria, espinosa, fulles llises acabades en pues i flors grogues i fruit en llegum negre lluent i pla.

Arrova: Unitat de pes que pot variar segons el territori, comarca o ciutat; en el Maestrat equival a 36 lliures, en Sueca a 30, en Calp a 24.

Solucio: Verticals: 1. DESFILAR 2. SOBREFILAR
1. SUMIS 2. ANDRONA 3. HERBER 4. ESTRICTE 5. FREIXURA 6. INFERN 7. CALBIÇO 8. BAÜL 9. FORÇADA 10. CRASSA

I RECORDA... La nostra primera paraula es **desfilat**. Està **desfilat** el teixit que s'ha desfet fil a fil; també, la labor que s'ha fet en una tela traent fils per a fer calats. Una **desfila** es una porció de fil provinent d'un teixit desfilat. Eix. *He de cosir la vora del vestit perquè se m'està desfilant.*
La nostra segona paraula es **sobrefilar**. Un **sobrefil** son les puntades que es peguen en la vora d'un teixit per a que no se desfaça. Eix. *La modista va sobrefilar els pantalons abans de cosir-los.*

COLABORA EN EL ROGLE

Donar difusió ad esta publicació es la millor forma de col·laborar en nosatres. També pots fer-te **soci** (36 € a l'any) o **col·laborador** (12 € a l'any), i t'enviaré a casa tots els números que es publiquen durant l'any.

Si tens voluntat de fer alguna puntual aportació econòmica, també te quedariem molt agraïts. El nostre número de conte, en **Caixa Popular**, es:
ES52 3159 0018 1926 1586 4721

Rogle en Internet

Facebook: **Rogle Constanti Llobart**
Twitter: **@rogleconstanti**
Tots els exemplars editats fins ara estan en:
www.rogleconstantilllobart.com